

אחים, אזרחים, ילדי-הארץ, ותיקים, עולים, בני עדו המורת, צאצאי המכבים!

גולו החרפה!

מליון וחצי בני עדות-המרת מקופחים ומפלים. מליון וחצי בני עדות-המרת. היושבים בעיר בכפר בספר בצ'ה-ל. במשטר הנבול במשטרה במשרד בסדוא ובשדה מקופחים ומפלים וחיים ללא יצוג במסודותינו המסלכתיים והאזרחיים.

ח ר פ ה !

בממשלה. שני שרים בלבד מבני עדות-המרת.

בכנסת. מניו צירים בלבד מבני עדות-המרת.

בנהלת הסוכנות. סגן-חבר אחד מבני עדות-המרת.

בקרן הקיימת לישראל. גם לא אחד מבני עדות-המרת.

בגוף הנוחר ברב ראשי ספרדי, שלושים מבני עדות מורה מתוך שמונים.

שלא להוכיר. עיריות, רשויות ומועצות מקומיות, הועד הפועל של ההסתדרות, משרדי ממשלה וכו'.

ח ר פ ה !

מתוך תשעים ושבע משלחות וניציגויות ישראל בחוץ לארץ. רק שלושה שגרירים וקונסול אחד מבני עדות המורת.

במשלחת הפרלמנטרית לעצרת ארגון האומות, אין אסילו חבר כנסת אחד מבני עדות מורת.

את החרפה הזאת! צריך לחוש כל אדם בישראל, בין אלה המשלמים בכל יום. ותחזיתו עיננו וכו'... לבין אלה אשר לפחות לא נחשו בצנור החצבתם ותחנאים בכבוד ישראל.

כדי להציל את טוב כננו פן המשכר והיאוש.

כדי להציל עצמנו אנו ולקיים עצמאותנו וכסאותנו! תפעל הכנסת ה'ד'

יתבלדו חברי הכנסת ללא הבדל סיעה ומפלגה ויציעו ויבחרו פה אחד במועמד מבני עדות-המרת לכהונת נשיא המדינה.

יתננסו מיד ראשי העדות כדי להציע מועמד מתאים לכנסת.

אנחנו מניחים בלשן כבוד! שאין לראות בצעדנו זה, מגיעה אישית בכבוד נשיא המדינה פרי יצחק נבצני, אלא היתכן! ידענו גם ידענו כי אין כבוד הנשיא מסכים להצעת מועמדותו בשלישית לכהונת הנשיאות. תרדע הבכנסת את צו השעה ותפעל! ותחן האות לצנור שיוני מלא ככל מוסדותינו המסלכתיים והאזרחיים בין כל בני העם היושב בציון ללא הבדל עדה ומצא. אחרת! אנא נזליך את חרפתנו?

ידי עם ישראל, תחי מדינת ישראל, יחי השיוני, תחי חיות שיוני לאופית

תלכד
ראש השנה המדינית

אלול תשכ"ב

הכרוז השני של "החזית הלאומית"

סגנון מסויים

בעקבות בקו הקודם, שהפך חלק מישותו. נקמת רומק. השופט הפסיק לרנע את הקראת נימוקי גור-הדין. נותר לו רק להשמיע את מידת העונש. הוא קבע: אני דן את הנאשם לשלושה חודשי מאסר באשמה הכלולה בפרט הראשון, ולשמונה שבועות מאסר באשמה הכלולה בפרט ה' שני. המאסרים יהיו חופפים. איש לא נשם באולם הצפוף. רק אדם אחד נראה מרוצה: היה זה ראובן ("רומק") גרינברג, שהתניע את גלגלי החוק נגד האדם שהגיש נגדו משפטים כה רבים. הוא בא על נקמתו.

אירגונים

כרוז שני

הכרוז הראשון עורר חיוכים. הכל ציפו כי המשטרה והש"ב יגלו, תוך כמה שעות, מטורף אחד או שניים, ובוזה תתחיים ה' פרשה. כאשר הופיע, השבוע, הכרוז השני (ראה גלופה), התמעטו החיוכים. במקומם הופיעו קמטים ראשונים של תמיהה. הכרוזים של "חזית לאומית" צצו על הקירות, במקומות שונים בארץ. לא היה ספק כי מלאכה זו הצריכה אירגון כלשהו. משמע: אמנם קיימת בארץ מחתרת חדשה, ולוא גם קטנה, על בסיס עדתי.

רמטכ"ל ורלשמן"ד. מניין צצה מח' תרת זו?

היו כמה נקודות אחיזה:

● הכרוז הראשון הוכיר את "מאמריו של גלבלום". אולם מאמריו של העתונאי אריה גלבלום, שיוצאי מאירוק ראו בהם בשעתו השמצה חריפה, התפרסמו בחארץ (תמשך בעמוד 14)

יאר, ביקשה הסברים. השיב בראור במיכ" רק: "השם אינו יצחק ברויאר. חתום: יצחק יעקב בראור". הנחתו: הפקדה תחשוב כי לבראור היו שני שמות פרטיים: יצחק ויעקב.

גיבור "עלובי החיים". פרטים אלה, ועוד אחרים, לא הותרו לפרקליטיו של ברי אור שטח תימרון. בראור עצמו, הבקי במשפטים, ידע זאת גם הוא, ודבר זה דחף אותו לותר על מאבק משפטי.

כתב השופט מלחי בגזר-דינו: מה הביא את הנאשם לעשות את זר מעשיו? מצטיירת כאן טרגדיה אישית ורדאמה אנושית המוכירה את סיפורו של ז'אן ולואן, גיבור עלובי החיים של ויקטור הוגו. זה האחרון חטא את חטא נעוריו, ולאחר מכן הפך לאזרח ולראש-עיר נכבד. אלא שחטאו רדף אחריו והשיגו והדבירו לאחר שנים רבות.

כאן נתקיימה בנאשם האימרה העממית: "כדי להסתיר שקר אחד, יש להשתמש ב- שקרים רבים". החטא הקדמון של הנאשם, מכוסה בגלי הצלחה הבולטים עליהם נישא הוא, כל אלה גרמו להשתלשלות העניינים עד לביצוע האשמות אשר הנאשם הודה בהן.

הטא קדמון זה ערוץ בכך, שבקיץ 1944 עמד הנאשם מול בעיה טיפוסית למדי בצורת החיים המודרנית: העדרות תעודת הכשרה מושלמת. הנאשם סיים ארבע שנות לימוד בשערי המשפט בירושלים. לימוד זה היה מספיק לטרופיקס, אבל לא לדיפלומה. הנאשם עבד במשרד של עורכי-דין, והיה מצוי בפריפריה של המשפט. הן בעולם ההלכה והן בעולם המעשה. אך נוסף לדיפלומה, חסר לו גם הסטאג.

בבקשתו הפורמאלית להתקבל כיועץ מש' פטי למשרד הסעד, ביולי 1948, הוא תיאר עצמו כעורך-דין. היה זה, כמובן, מעשה נמהר וקל-דעת, אולם היה זה תנאי הכרחי כי הפרקליט יהיה בעל הכשרה משפטית מושלמת, ובשלהי תקופת המנדט קרה פעמים רבות כי משפטנים קיבלו תפקידים של פרקליט, ואפילו של שופט, מבלי ש' יהיו רשאים לשמש כעורכי-דין. דבר זה נעשה בגלוי ויוזע לכל.

אין אני יודע אם משרד הסעד הוטעה על-ידי התאור הנ"ל של הנאשם. אין זה כלל בלתי-אפשרי כי בתאור לא נכון זה היתה משום הטעיה, וייתכן כי הנוגעים בדבר ידעו בזמנו את המצב לאשורו. ה' נאשם איננו מוששם באותה אשמה, אך במאמר מוסגר אפשר להוסיף כי יש להצ' טער על כך שהנאשם לא נידרש או להציג את תעודותיו. ההקלות אשר בהן נתקבל הנאשם לתפקיד הנ"ל, נתגלו לו אחר-כך כאשר השמור לבעליו לרעתו. הנאשם הצטיין בעבודתו ועלה מעלה.

הוא נתמנה לסגן פרקליט המדינה ולאחר מכן לפרקליט מחוז תל-אביב. מנויים אלא היו את האמורטו-וציה של השם הטוב שרכש לו בביצוע עבודותיו. אין כל טענה כי משהו בלתי-חוקי או בלתי-מוסרי אפף העלאות-בדרגה אלה.

רומק באולם משפט בראור גור-דין צדק...

בריוק עשה בראור, כדי לטעת בלב הנשיא את התחושה הצורבת?

ענה, עם סגירת התיק, ניתן לגלות את הדבר. אולשן היה האיש שהורה לרשום את בראור בספר עורכי-הדין. הוא עשה זאת על פי בקשתו הדחופה של בראור, שהתנצל על כי לא הביא עמו את התעודות המוכיחות את כשרותו המשפטית. תחת זאת אמר לאולשן, כי פרקליט המדינה ה' מנות, קולין גילון, ראה את המיסמכים. לראיה אף הציג בפניו אישור חתום בידי גילון, כי ראה דיפלומת-הסמכה על שם יעקב בראור. הוא אף נקב במספר ה' סיפורי של הדיפלומה.

בעת חיפשי המשטרה במשרדו של ברי אור נתגלתה תעודה זו, אלא שחלק ממנה היה שרוף. מן השם השלם נשארו רק "ברויאר". הסביר בראור: התעודה נפגעה בעת ההפגזות על ירושלים. החוקרים ביקו את המספר הסיפורי, גילו כי תעודה זו הוצאה על שם יצחק ברויאר, אביו של בראור. כאשר הופיעו בפני הנשיא אול' שן, הראו לו את התעודה החרוכה - והנשיא התמלא כעס.

תעודה אחרת בתיק המשטרה מצביעה על נסיון נוסף של בראור להתחמק מציפורני הגורל. היה זה אחרי שפקידת הסתדרות עורכי-הדין פנתה לבראור, העירה את תשומת לבו כי השם המופיע על הרשיון אותו ציין כרשיונו שלו, היה יצחק ברי-

בראור ופרקליטיו (אדרת, רוזנבלום ומוניק), בעת קריאת פסקי-הדין... שחטת את חטא-המדינה